

Sygn. akt II CSK 706/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku W. L.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty Poznańskiego
o wpis prawa własności w księdze wieczystej [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2015 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt II Ca 1449/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto
dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołał się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawił argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanych zagadnień, a domaga się w istocie dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 626⁸ k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przedstawione w piśmie z dnia 28.08.2014 r., w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych, a przepis art. 626⁸ k.p.c. nie jest już obecnie przedmiotem poważnych wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c., na podstawie § 8 pkt 5, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461) oraz na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.).